

J e g y z ő k ö n y v

A Fővárosi Közgyűlés **2025. június 25-ére** (szerdára) a Városháza Dísztermébe (Bp. V., Városház u. 9-11. I. emelet) összehívott üléséről.

Jelenlétüket a szavazógép bekapcsolásával jelezték:

Barabás Richárd, Béres András, Déri Tibor, Döme Zsuzsanna, Gál József, Karácsony Gergely, Keszthelyi Dorottya, Kovács Gergely, Szilágyi Anna, Vitézy Dávid (10)

Tanácskozási joggal jelen vannak:

dr. Számadó Tamás főjegyző, a Főpolgármesteri Hivatal főigazgatója, aljegyzői, gazdasági igazgatója, főosztályvezetői, a fővárosi tulajdonú gazdasági társaságok vezetői, a fővárosi nemzetiségi önkormányzatok képviselői, East-Audit Igazságügyi Adó-, Járulék és Könyvszakértő Tanácsadó Zrt. képviselője.

ELNÖK: Karácsony Gergely

(Az ülés kezdetének időpontja: 9 óra 27 perc.)

KARÁCSONY GERGELY főpolgármester: Jó napot kívánok sok szeretettel mindenkinek! *(Kovács Gergely megérkezik az ülésterembe. – Derűtség, közbeszólások. – A jelen lévő képviselők száma: 10.)* Tisztelt Képviselőtársaim! Kedves Vendégeink! Meg kell állapítanom, hogy a Közgyűlés nem határozatképes, ezért a napirend elfogadásáról, illetve az előterjesztések megtárgyalásáról nem tudunk határozni.

Én ma azzal akartam kezdeni a napirend előtti hozzászólásomat, hogy Magyarország a mai napon embert küldött az űrbe, de úgy látszik, inkább arról kéne beszélnem, hogy a fővárosi politika pedig eljutott a mélybe. Megköszönve minden képviselőnek, aki jelen van – bár azt gondolom, hogy nincs ezen mit megköszönni, hiszen mindannyian, közösen esküt tettünk arra, hogy Budapest fejlődésének előmozdítása érdekében mindent megteszünk –, szomorúan tapasztalom, hogy a Fővárosi Közgyűlés két legnagyobb frakciója ma nem végzi el azt a munkát, amellyel a budapestiek megbízták; pedig munka van bőven, hiszen a Fővárosi Önkormányzat működőképessége, annak a

megőrzése ma elsősorban bölcs, előremutató és felelősségteljes fővárosi közgyűlési döntéseket igényelt volna.

Az elmúlt években a Fővárosi Önkormányzat egy olyan kormányzati politikával szemben vette fel a politikai és jogi eszközök kesztyűjét, amely arra akart kényszeríteni minket, hogy a kormányzati megszorításokat a budapestieknek, a Budapesten dolgozó embereknek adjuk tovább, arra akartak minket kényszeríteni, hogy próbáljuk meg politikai okokból megnyirbálni, tönkretenni a fővárosi közszolgáltatásokat, és mi 2023-ban eldöntöttük, hogy ezt az utat nem tartjuk járhatónak, eldöntöttük azt, hogy politikai, társadalmi és jogi eszközökkel visszaszerezzük a város pénzét. Rengeteg pert megnyertünk, és ma a Fővárosi Önkormányzat és a kormány között a kormány kezdeményezésére van tárgyalás, amely tárgyalásokat a nyilvánosságban nyilván különbözőféleképpen keretezzük, de mi a magunk részéről annak a politikának a beérését látjuk ebben, amely azt mondta, hogy a főváros közszolgáltatásait politikai vagy rövid távú pénzügyi okok miatt nem fogjuk tönkretenni, és minden lehetséges eszközzel meg fogjuk óvni a város autonómiáját – és ezt a küzdelmet sikeresen végigvittük, legutóbb a Fővárosi Törvényszék döntése adott azonnali jogvédelmet a fővárosnak, és időt arra, hogy a nyár végéig rendezze a sorait Magyarország Kormányával.

Az a politikai döntés tulajdonképpen megszületett a kormányzati oldalon, hogy visszalépnek azoktól a megszorításoktól, amelyek nyilvánvalóan összeegyeztethetetlenek azzal a felelősséggel, amit a nemzet fővárosáért mindannyian viselünk. Egy dolog hiányzik még: az, hogy a Fővárosi Közgyűlés frakciói felnőjenek a feladathoz, és ebben a kiélezett és, azt gondolom, történelmileg is értelmezhetően fontos helyzetben meghozzák azokat a felelős döntéseket, hogy a kormánnyal való tárgyalásnak valódi eredménye legyen.

A Fővárosi Önkormányzatnak jövő hét keddtől nincs költségvetése. Nem rossz költségvetése van vagy szigorú költségvetése van, vagy pénzügyileg nehezen fenntartható költségvetése van, nem, jövő hét keddtől nincs költségvetésünk, azért nincs, mert így fogadtuk el tavaly decemberben egy politikai megállapodás keretében a költségvetésünket, hogy ránézünk arra, hogy a kormánnyal milyen tárgyalásokat folytatunk, mi az eredménye azoknak a pereknek, amelyeket a város forrásainak visszaszerzése érdekében indítunk, és ennek megfelelően döntünk az év második felében a költségvetésünkről.

Győztes perek vannak mögöttünk. A kormány ott van a tárgyalóasztalnál, és hogyha tartjuk a menetrendet, akkor a nyár végéig meg tudunk állapodni a kormánnyal arról, hogy hogyan kapjuk vissza Budapest pénzét, hiszen ma már tulajdonképpen csak arról beszélgetünk, hogy ez milyen formában történjen meg. A bíróság jogvédelmet adott nekünk, és itt állunk, a győzelem kapujában – és lábon lövjük magunkat.

Nyilván az, hogy a 33 képviselőből 20 ma nincs itt, azt jelenti, hogy vannak képviselők, akiknek fontosabb, hogy az országos politika színpadjaként tekintsenek arra a Közgyűlésre, ahova az embereket mégiscsak azért választották meg, hogy a nemzet fővárosát szolgálják. És persze, nyilván a közelgő parlamenti választás és a 15 éve Magyarországon regnáló hatalmi elit politikai hatalomfélése mindig – és talán joggal és érthető módon – behoz olyan témákat is ide, amelyek túlmutatnak a mi szűken vett kompetenciánkon, de azért ezek a viták mégsem mehetnek annak a rovására, hogy ezt a várost közösen szolgálni tudjuk.

Persze vannak olyan ügyek is, amelyek lehet, hogy túlmutatnak az önkormányzatiságon, de nem mutatnak túl a város autonómiáján. Például az, hogy a Közgyűlés tagjai hozzájárulnak egy olyan politikához, ami Magyarországon választóvonalat húz állampolgárok és állampolgárok közé; hogy asszisztálunk ahhoz a politikához, ami szerint vannak Budapesten első- és másodrangú állampolgárok, hogy vannak olyan politikai, közéleti témák, amelyek kapcsán lehet gyülekezni és olyan témák, amelyek kapcsán nem. És ilyenkor nyilván a legnagyobb autonóm – a központi hatalomtól független – közhatalmi szervnek, a Fővárosi Önkormányzatnak van dolga. Becsületbeli ügye, hogy ezeket a jogsértéseket ne hagyja szó nélkül, sőt a maga erejével odaálljon azon honfitársaink mellé, akiknek az állampolgári egyenlőségét megkérdőjelezzük. És lehet ezekről is vitatkozni különböző módon. De mégiscsak az első lépés az, hogy bejövünk a terembe.

Ahogy említettem önöknek, a fővárosi költségvetés hatályát veszi jövő hét kedden. Ezért hétfőn teszünk kísérletet arra, hogy azok a képviselők, akik azért kapják a fizetésüket, azért kapták a mandátumukat, hogy ezt a várost fejlesszék, és legjobb hitük szerint hozzáadják ők is a maguk részét azokhoz a döntésekhez, amelyek nélkülözhetetlenek a város fejlődésének szempontjából – ezeket a döntéseket legkésőbb hétfőn meg kell hoznunk. Szeretném mondani azt, hogy ezeknek a döntéseknek az elhalasztása vagy meg nem hozatalának a következményei kiszámíthatatlanok, és nem vagyunk abban a helyzetben, hogy ezt a várost ilyen kiszámíthatatlan helyzetben tartsuk.

Én a mai napon egyeztetek a Fővárosi Önkormányzat közszolgáltatásaiban, a Budapest családban dolgozó 27 ezer embert reprezentáló szakszervezetekkel, hiszen ezek a döntések, miközben minden budapestire, sőt minden Budapesten dolgozóra, tanuló honfitársunkra érvényesek, első körben mégiscsak azokra az emberekre, akik itt dolgoznak azért, hogy ez a város jobb hely legyen.

Azt szeretném önöktől kérni, gondoljanak bele abba, hogy mi lenne akkor, ha holnap – mondjuk – egy BKV-buszvezető azt gondolná, hogy ő nem ért egyet valamilyen döntéssel, és nem menne be a munkahelyére. El tudjuk-e képzelni, hogy a Budapesten dolgozók közül bárki bármilyen politikai okból azt gondolhatja, hogy neki

nem kell fölvennie a munkát reggel; hogy egy szociális munkás nem megy be a BMSZKI-ba, mert olyan kedve van? El tudjuk-e ezt túrni bárkitől? Szerintem nem. A képviselőknek persze mindig vannak politikai fogódzók arra, hogy elmondják, hogy miért nem végzik el a munkájukat, és ne vállalják azt a felelősséget, amivel megbízták őket a budapestiek, de ezek rossz politikusdumák.

Mi azért dolgozunk, hogy ez a város működjön, éljen, és ne csak túléljen, hanem fejlődjön is. Ehhez nagyon fontos döntéseket meg kell hozni. Azokat a döntéseket, amelyeket az SZMSZ-ünknek megfelelően két ülés között meg tudok hozni, ezeket nyilván meg fogom vizsgálni, meg fogom hozni ezeket a döntéseket. De vannak olyan döntések, amelyek nyilvánvalóan nem ilyenek.

Hétfő egy fontos nap lesz Budapest történetében. Eddig pontosan tudtuk azt, hogy van egy kormányzati politikai szándék arra, hogy ezt a várost lehetetlen helyzetbe hozzák, hogy ezt a várost pénzügyileg ellehetetlenítsék. Láthatóan ez a politika megbukott.

Most már csak az a kérdés – idézőjelben „csak” –, hogy a budapestiek által ebbe a díszes terembe küldött képviselők felnőnek-e a feladatukhoz, hogy ők is elvégezzék azt a munkát, amit minden budapestitől joggal elvárhatunk.

Remélem, ebből a mélypontból hétfőn vissza tudunk jönni legalább arra a normális szintre, hogy mindenki elvégzi a munkáját, bejön a közgyűlésre és elmondja a véleményét szavazat formájában azokról az előterjesztésekről, amelyek előttünk állnak.

Mindenkinek köszönöm, aki eljött, köszönöm a képviselőknek, akik komolyan vették azt, hogy fontos döntésekre készülünk. Találkozunk hétfőn. Viszontlátásra!

(Az ülés végének időpontja: 9 óra 38 perc.)

Kelt a minősített elektronikus aláírásba foglalt időbélyegző szerinti időpontban.

dr. Számadó Tamás
főjegyző

Karácsony Gergely
főpolgármester

Melléklet: előterjesztések